

Predgovor za izložbu 8. smotre rovinjske fotografije - tema „ŽIVOT“

Što je život? Što je fotografija? Da li je život prolazan a fotografija vječna? Može li se trajanje i kretanje života u jednom trenutku zaustaviti fotografijom? Život, bio on kratak ili dug, kvalitetan ili ne, uvijek ima svoju vrijednost, ponekad se podcjenjuje a ponekad precjenjuje. Fotografija je naše sjećanje na nešto. Najmanje što fotograf može učiniti kroz svoje djelo je da zabilježi, pokaže šta je vidio, nešto lijepo ili ružno, nešto što ga je najviše pogodilo. Fotografija je uspomena, ali može biti i nešto više, jer život je prekrasan dar a fotografija je sredstvo. Fotografija istovremeno može biti sredstvo komunikacije, medij i poruka. Kvaliteta komunikacije, prijenos poruke između fotografa i publike te prije svega rezultat prilikom percepcije definira uspješnost fotografije. Vrlo jednostavno, rezultat ne smije biti ravnodušnost. Rezultat moraju biti emocije...

Na 8. smotru rovinjske fotografije pristiglo je 108 radova čime je 29 autora pokušalo uz veći ili manji uspjeh prenijeti vlastito poimanje ovogodišnje teme smotre. Prilikom žiriranja kriterij da fotografija ima "ono nešto", da prenosi poruku i da ne bude dosadna bio je važniji od same tehničke izvedbe i pridržavanja "pravila" fotografije.

U prvoj fazi, obzirom na raspon kvalitete radova, bilo je relativno jednostavno izdvojiti 58 radova koji su zadovoljili kriterije te su to ujedno i radovi predviđeni za izložbu. Primljeni radovi, pri čemu je od svakog učesnika smotre bila zastupljena barem po jedna fotografija, prikazali su vrlo različit pristup poimanju teme ovogodišnje smotre. Prilikom žiriranja u drugoj fazi, u uži izbor ušlo je petnaestak najboljih radova. Nakon detaljne analize prema protokolu dodjeljene su 1. 2. i 3. nagrada a također je pohvaljeno i 6 radova. Treba odmah naglasiti da su učesnici vrlo uspješno interpretirali temu te je najmanje još 5-6 radova zaslužilo pohvalu.

Fotografija Mladena Boljkovca odmah se svojom osebnjuošću izdvojila iz mase pristiglih. Iako na prvi pogled zbunjujuća i pomalo nejasna nakon malo pažljivijeg promatranja moglo se zaključiti da zadovoljava sve osnovne kriterije po kojima neku fotografiju smatramo uspješnom: zanimljiva je i privlači pažnju, izražava osobni stav fotografa, prenosi poruku a uz sve to još i posjeduje likovne vrijednosti koje su skladno ukomponirane fotografskim sredstvima izražavanja. Iako je rezultat percepcije kod svakog pojedinca različit, nedvojbeno možemo reći da je fotografija podijeljena na dva vizualno i sadržajno različita pa čak i dijametralno suprotna dijela. Za gornju tamniju stranu moglo bi se reći da predstavlja stanje neke opipljive, stvarne i po strukturi čvrste konstrukcije. Donja strana fotografije potpuno je drugačija. Nestvarna je i lepšava. Zapravo, prikazana je slika koja je nagnuta i oslonjena na zid. Sa tom neobičnom, okvirom definiranom slikom stapa se i istovremeno iz nje izranja isto tako neobičan lik žene. Zatvorene oči, izraz lica i pokret tijela

prikazuju unutarnje stanje. Kišobranom u ruci žena održava krhku ravnotežu. Gornji tamni dio fotografije pritišće donji svjetliji. Neizbježna je aluzija na stanje duha i tijela. Autor time iznosi svoju viziju te propituje interakciju materijalnog i duhovnog. Fotografijom postavlja pitanja i istražuje ali ne daje jednoznačne odgovore već nas navodi da na vlastito mišljenje.

Iako je drugonagrađeni autor Dorijano Orbanić serijom fotografija prikazao očaravajući i dirljiv trenutak rođenja malenog pulića, bila je dovoljna samo jedna iz niza da promatrača potakne u poimanju neizvjesnosti kao neizostavnog dijela života. Maleno i po mnogima plemenito i inteligentno živo biće po prvi put se osovilo na duge klimave noge i kao da se pita: A što sad? Kakva je moja sudbina? Svijetla i vesela ili tužna i tamna? Da li je sve samo igra ili se treba boriti? Samu percepciju događaja autor je upotpunio znalačkim korištenjem fotografskih izražajnih sredstava i elemenata. Tako je na primjer odabirom crno bijele tehnike filtrirao nepotrebne informacije. Korištenjem velikog otvora blende izdvojio je pulića iz lagano zamućene pozadine. Primjenom pravila trećine dao je značaj subjektu te kompozicijski uskladio sliku. Nakošenim horizontom prilikom kadriranja autor je naglasio dinamiku i nestabilnost trenutka.

„Koraci“ su naziv za kolekciju fotografija kojom se predstavio trećenagrađeni autor Ermano Bančić. Kolekciju čini serija, kao što i sam naziv sugerira, kompozicijskih vrlo dinamičnih fotografija. Glavna odlika kolekcije čini izuzetno izražena simbolika. Tu vidimo iscrtane smjerove na asfaltu, dječja kolica, noge odraslih osoba, znakove za osobe sa invaliditetom, štap za hodanje. Na četvrtoj, zadnjoj fotografiji znakovit je istovremeni prikaz nejasnog odraza osobe u lokvi vode te iznova dječjih kolica. Sve su to vrlo jaki simboli koji redom ukazuju na djetinjstvo, usmjerenost, odraslu dob, jurnjavu i stres, bolest, starost i na kraju smrt ali istovremeno i novi početak. Vrlo lijepo ispričana priča o životu.

Osim nagrađenih svakako treba spomenuti i pohvaljene autore. To su Vlado Bjelajac za kolekciju „Život u očima“, Gordan Ukić za fotografiju „Kud koji mili moji“, Krno Sudec za seriju „Fragmenti i slojevi“, Ana Travizi za „Djecu svijeta - 3“, Monika Antolović za Pogled koji govori“ i Sandi Karlović za „Reborn“.

Uz želju da ih prati sreća, znanje i dobro svjetlo, čestitke svim autorima čiji radovi krase ovu izložbu.

Marino Raunić